

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/405/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511209177
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3511209177.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: X. V. L., s.r.o. so sídlom F., D. 5, K. XX XXX XXX, zastúpeného M. V., s.r.o., advokátska kancelária so sídlom F., D. 5, K. : XX XXX XXX proti odporcovi : T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Spotrebiteľského združenia I., so sídlom v F., S. 9, IČO : XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Q. N., s.r.o., so sídlom v F., Sasinkova 6, K. : XX XXX XXX, o zaplatenie 1.493,92 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28. marca 2013, č. k. 11C/25/2012 - 87, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku III. o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi zmeňuje tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške vo výške 189,81 Eur k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka Q. N., s.r.o., so sídlom v F., L. 6, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní a vo výroku IV. napadnuté uznesenie potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,33 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Q. N., s.r.o., so sídlom v F., L. 6, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa vo výroku I. konanie zastavil, vo výroku II. odporcovi náhradu trov konania nepriznal, vo výroku III. navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania 96,30 Eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia, vo výroku IV. vedľajšiemu účastníkovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok 1,50 Eur, a to na účet súdu prvého stupňa do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a vo výroku V. platobný rozkaz tamojšieho súdu 7Ro/538/2011-21 z 13.12.2011 zrušil a vo výroku VI. navrhovateľovi uložil vrátiť súdny poplatok 82,87 Eur, a to prostredníctvom Daňového úradu F. po právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia 1.493,95 Eur s príslušenstvom, titulom nesplnených záväzkov odporcu vyplývajúcich z úverovej zmluvy uzatvorenej medzi jeho právnym predchodcom (VUB, a.s.) a odporcom. Spolu s návrhom navrhovateľ zaplatil súdny poplatok 89,50 Eur. V priebehu konania vstúpil na stranu odporcov vedľajší účastník zastúpený právnym zástupcom, ktorý vo svojom všeobecne koncipovanom podaní neuvádzal žiadne konkrétne okolnosti súdnej veci okrem spisovej značky a mena a priezviska odporcu (dokonca ani predmet sporu). Bez bližšej špecifikácie vzniesol tiež námietku premlčania a žiadal návrh zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Odporca náhradu trov konania nežiadal. Navrhovateľ vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a k žiadosti vedľajšieho účastníka o priznanie náhrady trov konania uviedol, že pokiaľ tento vystupuje ako občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľa, mal by túto ochranu byť schopný z povahy svojho predmetu činnosti zabezpečiť sám bez právneho zástupcu, a preto mu náhrada trov právneho zastúpenia nepatrí. S poukazom na § 96 ods. 1 O.s.p. súd prvého stupňa konanie zastavil a navrhovateľovi vrátil zaplatený súdny poplatok krátený o 6,63 Eur (§ 11 ods. 3, 4 a 6 Zákona o súdnych

poplatkoch). O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p.. Keďže navrhovateľ bližšie neuviedol a ani inak nebol zistený dôvod späťvzatia návrhu, možno konštatovať iba to, že navrhovateľ späťvzatím zavinil zastavenie konania, s čím citované ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. spája povinnosť navrhovateľa uhradiť trovy konania. Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznal, pretože ju nežiadal. Vedľajšiemu účastníkovi súd priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku 1,5 Eur za el. podanie a z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie obsahujúce námietku premlčania (odmena 71,37 Eur + r.p. 7,63 Eur) + 20 % DPH). Súd prvého stupňa sa úplne nestotožnil s názorom navrhovateľa, že združenie vystupujúce na ochranu práv spotrebiteľa by z povahy svojho predmetu činnosti nemalo v konaniach vystupovať prostredníctvom právneho zástupcu a malo by byť schopné práva spotrebiteľov hájiť samo. Výšku odmeny za jeden úkon právnej pomoci určil súd prvého stupňa podľa § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. (Vyhláška) a podľa 14 ods. 1 písm. b). O režimnom paušále rozhodol podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky a o dani z pridanej hodnoty rozhodol podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky. Ako základ pre výpočet odmeny použil súd iba istinu uplatneného nároku. Za prevzatie zastúpenia a prvú poradu súd náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal pre ich neúčelnosť. Z obsahu spisu je zrejmé, že k prevzatiu zastúpenia vedľajšieho účastníka (vrátane prvej porady) došlo bez akejkoľvek znalosti predmetu konania, teda bez znalosti právnej stránky veci. O poplatkovej povinnosti vedľajšieho účastníka rozhodol súd podľa položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov a poplatok mu vyrubil vo výške 1,50 Eur - za vyhotovenie rovnopisu elektronického podania vedľajšieho účastníka jednotlivo nepresahujúceho 25 strán (vstup do konania)z dôvodu, že túto poplatkovú povinnosť má vedľajší účastník napriek jeho osobnému oslobodeniu od súdnych poplatkov v konaní, pretože sa jedná o súdny poplatok za úkony súdu (časť II. Sadzobníka SUP), na ktorý sa oslobodenie nevzťahuje a nie poplatok vyberaný v konaní (časť I. Sadzobníka SUP).

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ vo výroku III., ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Navrhovateľ navrhol, aby uznesenie v napadnutej časti výroku o trovách konania odvolací súd preskúmal a podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje.

Odvolanie podal zároveň aj vedľajší účastník v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, a to vo výroku III., ktorým mu bola priznaná náhrada trov konania a vo výroku IV., ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok 1,50 Eur na účet súdu. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie v časti výroku o výške priznanej náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy vo výške 261,31 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a aby napadnuté uznesenie v časti IV., týkajúcej sa platenia súdneho poplatku zrušil. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 166,16 Eur s DPH za podanie odvolania. Uviedol, že súd prvého stupňa postupoval svojvoľne a vec nesprávne právne posúdil pri určovaní výšky priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Namietal, že mu nebola priznaná náhrada za úkon prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom. Právny zástupca vedľajšieho účastníka právnu vec riadne prevzal a s vedľajším účastníkom na prvej porade prerokoval postup v konaní. Vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu vzniesol kvalifikovanú námietku premlčania po preštudovaní návrhu na začatie konania. V ďalšom vedľajší účastník v odvolaní poukázal na rozsiahlu judikatúru slovenských súdov. Osobitne poukázal

na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.1.2013, č.k. 6 Co280/2012-90. Konštatoval, že súd prvého stupňa mal vedľajšiemu účastníkovi priznať v prejednávanej veci trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby s režijným paušálom a DPH. Poukázal tiež na § 4 ods. 2 písm. c/ Zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého sú od platenia súdneho poplatku oslobodené nadácie a charitatívne, humanitárne, ekologické organizácie a združenia pôsobiace na ochranu spotrebiteľa. Takýmto združením je aj SZ I., v dôsledku čoho je oslobodené od platenia súdneho poplatku, a to priamo zo zákona. Vedľajší účastník si v závere odvolania uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby celkovo vo výške 166,16 Eur.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie v napadnutej časti výroku o trovách konania preskúmať a v zmysle § 219 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že nepriznaním náhrady trov konania by súd priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní. V predmetnej veci neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi. Trovy mu vznikli titulom právneho zastúpenia. Je nepochybné, že dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom. Vedľajší účastník argumenty navrhovateľa označil za nesprávne, nedôvodné, tendenčné a irelevantné.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku III. o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi a vo výroku IV.) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je proti výroku o náhrade trov konania dôvodné a proti výroku o súdnom poplatku nie je dôvodné a odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné vôbec.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzatí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania.

Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporcovi domáhal zaplatenia 1.493,92 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 20.02.2013 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nej domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania nerozhodol správne, keď mu priznal náhradu trov konania len za jeden úkon, a to vyjadrenie a nie aj za prevzatie a prípravu zastúpenia.

Odvolací súd uvádza, že vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov konania. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Odvolací súd zároveň dopĺňa, že vychádzajúc z článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Z týchto dôvodov je preto odvolanie navrhovateľa neopodstatnené.

Súd prvého stupňa postupoval správne pri výpočte určenia výšky náhrady trov konania. Táto bola vyčíslená a správne priznaná v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. zo sumy 1.493,92 Eur vo výške 71,37 Eur za jeden úkon právnej pomoci, avšak náhrada vedľajšiemu účastníkovi patrí za dva úkony právnej pomoci, a to prevzatie a príprava (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a vyjadrenie, ktoré obsahovalo námietku premlčania.

Náhrada trov prvostupňového konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 189,91 Eur. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplatenia 1.493,92 Eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sa určuje len z istiny /nie z príslušenstva/ a podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb /rok 2012/ predstavuje 71,37 Eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a vyjadrenie k žalobnému návrhu z 13.2.2013 (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 142,74 Eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1 x 7,63 Eur (za rok 2012) a vo výške 1 x 7,81 Eur (za rok 2013),

t.j. spolu vo výške 15,44 Eur. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvýšila sa odmena a náhrady vo výške 158,18 Eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky o 20 % DPH, t.j. o sumu 31,63 Eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu vo výške 189,81 Eur.

Preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,32 Eur, nakoľko bol v konaní úspešný. Predmetom odvolacieho konania bola suma 93,51 Eur (189,81-96,30), a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie odvolania, doručeného dňa 23.04.2013, režijný paušál 7,81 Eur + 20 % DPH z odmeny a náhrad (16,11), t. j. 3,22 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur.

Čo sa týka odvolania vedľajšieho účastníka voči napadnutej časti vo výroku IV., ktorým ho súd prvého stupňa zaviazal zaplatiť súdny poplatok vo výške 1,50 Eur, odvolací súd dospel k záveru, že v tejto napadnutej časti je uznesenie súdu prvého stupňa správne, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

K dôvodom odvolania vedľajšieho účastníka k tejto časti uvádza:

Vedľajší účastník konania poukazuje na aplikovanie § 4 ods. 2 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch. Odvolací súd však zhodne z názorom Ústavného súdu SR dodáva, že oslobodenie v zmysle § 4 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch je možné len pri poplatkoch za úkony účastníka (odvolanie, podanie návrhu...) avšak nie za úkony, ktoré vykonáva súd (vyhotovovanie rovnopisov). Na základe takéhoto výkladu, potom nie je možné aplikovať § 4 ods. 2 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch.

V uznesení súdu prvého stupňa je správne vypočítaný aj súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisov elektronického podania vedľajšieho účastníka vo výške 1,50 Eur v zmysle pol.č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.